

[Baage-Hansen.]

fiskernes organisationer om spørgsmålet, hvorfor Dansk Fiskeriforening har måttet henvende sig til sin juridiske konsulent, landsretssagfører Vilh. Levison. Det fremgår ligeledes af ministerens svar til Dansk Fiskeriforening af 9. december forrige år, at ministeren har måttet love, at såfremt lignende situationer måtte opstå i fremtiden, vil fiskeriministeriet straks foranledige direkte organisatoriske forhandlinger indledt med Dansk Fiskeriforening.

Ak ja, således kan det gå, at en fiskeriminister, der påberåber sig at ville varetage fiskernes interesser, på grund af helt andre hensyn kommer til at handle imod fiskernes interesser.

Idet jeg til slut beder om, at lovforslaget må blive underkastet udvalgsbehandling, kan jeg iøvrigt tilsige mit partis medvirken til dets gennemførelse.

Rager: I mit partis fiskeeksperts forfald skal jeg gøre nogle enkelte bemærkninger i anledning af det foreliggende lovforslag. Vi ønsker det gerne behandlet i et udvalg, idet vi finder, at lovforslaget måske i højere grad, end det er nødvendigt, indeholder en del punkter, hvori der gives fiskeriministeren en række beføjelser. Var det muligt på nogle punkter at indskrænke antallet og rækkevidden af disse beføjelser, ønskede vi det gerne.

Vi er ikke så overbevist om, at det sidste stykke i den nye § 42 om autorisation til dambrugere — jeg tror, det er rigtigt, når jeg siger sådan — er absolut nødvendigt. Vi har bemærket os den motivering, der er givet herfor. Jeg har også bemærket mig, at det kan være, ministeren forbyder de autoriserede at fortælle nogen, at de er autoriserede. Alt dette har jeg bemærket mig, men vi vil gerne se nærmere på begrundelsen og overveje, hvorvidt nu virkelig denne autorisation skulle være nødvendig.

Der faldt nogle udtalelser fra den ærede ordfører for venstre (Damsgaard), som jeg bliver nødt til at anholde. Det var angående spørgsmålet om — og det spørgsmål kan jeg også gøre til mit — hvordan ministeren tænker sig denne lovs indflydelse på forholdene med hensyn til fisketorvet i København. Jeg vil gerne gøre opmærksom på — og det må ministeren også vide — at det

er skam ikke magistraten, ministeren skal være enig med, det nytter ikke noget; vi må være ganske klar over, at i København er det efter den nye forfatning, vi fik i 1938, borgerrepræsentationen, der er den afgørende myndighed; magistraten er administrerende og intet som helst andet. Det er borgerrepræsentationen, ministeren vil have at opnå enighed med.

Jeg anbefaler, at lovforslaget henvises til et udvalg.

Lynnerup Nielsen: Denne lov, om hvis revision der her foreligger forslag, hvilket var en forudsætning ved lovens gennemførelse i december 1950, er jo prøvet i praksis gennem snart 3 år, og de erfaringer, man i dette tidsrum har indhøstet, viser, at loven i det store og hele har bestået prøven, hvilket mange af os i sin tid vel nok havde sine tvivl om, særlig hvad angår de mange detaljer.

Selvom der nu foreslås visse ændringer i loven, forekommer disse ændringer mig ikke så væsentlige og så omfattende under hensyn til, at det her drejer sig om en helt ny lovgivning på et meget stort og betydningsfuldt område og spændende over vidt forskellige interesser. Lovens hovedformål er jo at fremme den bedst mulige kvalitet af fiskevarer, og det er en selvfølge, at det ikke kan tåles, at blot et enkelt led i dette arbejde svigter.

Loven omfatter 47 paragraffer og er således meget omfattende. Den kan synes meget detaljeret og omfatter jo også forskrifter på snart sagt alle områder, i de mindste detaljer.

I det forslag, der nu foreligger til revision af loven, opretholdes alle paragraffer på nær een, og de mange detaljerede bestemmelser fastholdes ligeledes i de mange forskellige paragraffer. Dette må vel imidlertid tages som udtryk for, at loven i det store hele har svaret til sit formål: at befordre fremkomsten af de bedst mulige kvaliteter af fiskevarer lige fra det tidspunkt, fisken trækkes op af havet, og til den når frem til forbrugerne.

De principper, der er nedlagt i loven med hensyn til fremskaffelse af den bedst mulige kvalitet, kan vi jo alle være enige i, og alle vil ligeledes være interesseret i, at samtlige de bestemmelser, loven foreskriver